

**L i ng i vi t:** *Vì tính ch t vô cùng riêng t và nh y bén c a câu chuy n, ng i vi t hoàn toàn đ ng ý v i nh n vi t chính c a câu chuy n r ng nh ng s k n và đ n t n đ c gi nguyên, nh ng y u t đ a danh, th i gian, đ n v v.v... chung quanh hai nh n vi t chính đã ph i thay đ i r t nh u nh m tôn tr ng đ i s ng riêng c a h . Ví đ ngôi chùa đó có th không ph i B ng S n v.v...*

Ch còn m y ngày n a là ngày 30 Tháng T năm 2009. Nh nh n xét c a nh n vi t trong câu chuy n, ngày đánh đ u m t tr n đánh mà QL/VNCH đã thua trong cu c chi n đ u c a toàn dân đ xây đ ng m t n c Vi t Nam dân ch , thanh bình, th nh tr . Nh n ngày l ch s y, qua bài vi t này, thành kính tri ân t t c nh ng anh hùng li t sĩ đã v qu c vong thân.

Sau m i sáu gi bay t phi tr ng Pudong, Shanghai, chi c Boeing 777 v a ch m bánh phi tr ng O'hara đúng 3 gi sáng, m i lăm phút s m h n đ tr . Hôm nay tr i gió m nh h n m i khi t i thành ph m nh danh Windy City. Chi c máy bay g n 400 ch ng i do m t captain ph n Hoa K đi u khi n l o đ o vào c n ti n. Hàng bánh đáp bên ph i ch m m t phi đ o tr c, r i đ n hàng bên trái. Sau m y năm ph c v không quân Vi t Nam vào th i chi n tranh cho tôi bi t gió ngang t bên ph i ngày hôm y m nh th t. Máy bay ph i nghiêng bên ph i đ gi h ng đáp. Cu i cùng bánh lái mũi ch m phi đ o, gi ng ng i ti p viên hàng không: “Welcome to the Windy City,” h u nh t t c hành khách, v tay đ c m n phi hành đoàn đã đ a chi c 777 xu ng đ t an toàn.

Tôi ph i l y m t chuy n bay n a đ v Philadelphia. Th t c c a nh ng chuy n bay qu c ngo i khi vào đ n Hoa K là ph i l y hành lý, thông qua th t c c a custom services, r i l i check in tr l i. L n tr c, tôi ch có m t gi layover. Tôi v a đi v a ch y đ lên chuy n bay k ti p v Philadelphia. Nhân viên hàng hàng không s a so n đóng c a thì th y tôi h i h ch y đ n v i boarding pass trên tay: “You are luck, we are about to close the door”. M t chuy n khác h n hai tháng tr c đó, phi v v Philadelphia c a tôi b h y b , ch còn m t chuy n trong đêm, n u không có ch chuy n này thì ph i ch đ n phi v đ u tiên vào 7 gi sáng hôm sau. “I can have your bags, you have to go to the United Airline counter right there (pointing her finger) to confirm your seat of your next flight. We will be informed your next flight”. Nhân viên hãng United nh n hành lý c a tôi kèm l i h ng đ n. Xui, nh ng cũng may hôm đó là tôi có ch cho chuy n bay 8 gi 30 t i cùng ngày. V đ n nhà th t khuya nh ng cũng trong ngày. Tôi không hi u sao tôi l i mong v nhà s m trong m t căn nhà v ng v đã g n ba năm nay.

L n này, t i có hai gi layover nên yên tâm, thông th qua các th t c. Nh ng, chuy n bay năm gi sáng c a tôi b h y b , nên cũng ph i đ i chuy n 8:30 sáng. V y là ph i ch h n năm gi

n a. Tôi báo cho limo service do công ty tôi contract s phi v m i và d trù gi đáp Philadelphia. Sách v đã đem theo, đ c đ gi t th i gian.

T m b ng hàng ch đ hi n lên, cho bi t chuy n bay tr c tôi cũng cùng gate này đi Denver vào lúc 7:30 sáng. Kho ng sáu gi , hành khách chuy n bay này l n l t đ n. M t c p v ch ng ng i Á Đông tr c tu i tôi đ n ng i cùng hàng gh . Anh ch ng mang kính đen, ch có dáng xinh xinh c a m t nhà giáo, hay hi n hòa ki u “các m ” Hu . Anh ta b cái xách nh lên cái gh tr ng gi a tôi và anh. Tôi v n ti p t c đ c sách, nh ng tai và đ u góc đang tò mò nghĩ v hai ng i bên c nh có v gi ng ng i Vi t.

A! H là ng i Vi t i nói gi ng Hu c hai. Tôi nói th m khi nghe h nói chuy n.

Tôi không bi t h , h ch ng quen tôi, nh ng ba đi m đã làm tôi c m th y g n gũi h , ng i Vi t Nam, ng i Hu , anh ta ch c ph i trong quân đ i, vì tu i tác có v b ng tôi. Tôi tìm cách làm quen:

- Xin i anh, nh anh trông giùm cái xách này, tôi c n vào toilet.

- Vâng, anh đ đó tôi trông cho.

Tôi ch có cái xách nh , đ ng cái laptop v i mây cu n sách. Th ng th ng, tôi kéo nó đi theo. Tôi đ y cái xách sang cái gh c nh anh và vào toilet.

Lúc tr v tôi cám n và b t tay anh:

- Tôi là Th. Tôi ch máy bay đi Philadelphia, ch c anh ch đi Denver.

- D , vâng. Tôi là Hùng, anh Th.

- Tôi m i anh ch ly cà phê nhé. Tôi h i.

- Anh đ tôi.

Ch tr i: Tôi không u ng cà phê anh .

- Xin i anh Th. v tôi là Thanh. Anh Hùng cho bi t.

Tôi nhìn sang gh c nh:

- Chào ch ! V y m i ch ly n c nhé. Và tôi b đi đ h không có c h i t ch i. Tôi tr i v i hai ly cà phê, m t chai n c v i ba cái muffin. Anh Hùng i y cái xách nh trên gh , m t cách gián ti p m i tôi ng i xu ng cái gh c nh anh:

- Anh cũng ng i Hu ?

- Đ vâng, Tôi tr i.

- Cha m tôi ng i Hu , nh ng đã đ i vào Đà L t lâu r i. Tôi ra hành quân ngoài đó nhi u l n, nh ng không rành Hu i m. Anh Hùng cho bi t.

- V y anh là đ n v t ng tr b tr c đây?

- Vâng, Bi t Đ ng Quân. Anh tr i.

Anh Hùng h n tôi hai tu i. Chúng tôi trao đ i v đ i s ng quân ngũ tr c 1975. Anh xu t thân tr ng Võ B Đà L t. C p b c cu i cùng là Đ i Ủy. Gia đình anh sinh s ng Denver t ngày r i Vi t Nam vào năm 1992.

T Mùa Hè Đ L a năm 1972, anh Hùng tham gia nhi u tr n đánh c các quân khu, nhi u nh t là vùng cao nguyên trung ph n Vi t Nam. Tôi l ng nghe anh k l i nh ng tr n đánh n i b t m t cách đam mê. Anh b th ng n ng, nh nhi u l n. Cu i cùng anh k t lu n:

- Tôi ra tr ng vào d p M u Thân 1968, có tr n t n th t n ng, nh ng ch a thua m t tr n nào. Tr n tôi thua là khi c n c thua và tôi b b t. T i nó đánh t i l m, ch bi t thí quân. T i nó xâm l ng Mi n Nam, n u mình đ a quân ra B c thì mình th ng t i nó lâu r i anh . Nh ng lãnh đ o Mi n Nam cũng hèn, và th i nát, nên ch a ch c t i M đã đ cho mình làm. Anh bi t bao nhi u t ng tài gi i, khí phách c a mình t i nó tìm cách tr kh c , ch còn “quý v ngoan ngoãn”. H dùng nh ng ng i nh v y đ d b o, và đ có lý do gi i thích v i công lu n M r ng, t i mình đánh gi c t i ph i c n quân đ i c a h , mà th t s h g i quân sang Vi t Nam không ph i đ th ng Vi t c ng mà đ ki m soát c ng đ , và chi u dài cu c chi n. Anh đ ý ch h dùng vào năm 1969, cũng th y rõ đ i u đó. y là k ho ch Vi t Nam hóa chi n tranh c a Nixon (Vietnamization). Có nghĩa là tr c đó là American War. H mu n làm gì thì làm. H xem th ng mình l m. Cũng b i lãnh đ o c a mình hèn anh . Nh ng khi h Vi t Nam hóa chi n tranh thì đ ng th i h c t vi n tr . H ph i tay.

Tôi ng t l i anh Hùng: Anh v Vi t Nam l n nào ch a?

- Ch a anh . T ngày tôi r i n c, tôi đã th là khi nào còn ch đ c ng s n tôi s không tr l i Vi t nam.

- Tôi v t biên vào năm 1980, tôi cũng th nh anh v y đó, nh ng đ n khi ba m tôi qua đ i cũng không gi đ c l i th anh . Tôi k chuy n mình.

Sau l i phân tr n c a tôi, anh Hùng l ng đi m t chút đ l y gi ng tr l i:

- Ba tôi mất vào năm 1998, mẹ tôi mất vào năm 2005. Có hai lần tôi đi u nhũ với tôi với c.

Tôi nhớ anh Hùng nói tiếp, nhớ ng ch cu i cùng nhớ b nhớ n l i c h nhớ anh. Tôi nhớ c nhìn khuôn mặt anh, đôi môi m p máy. Anh Hùng đưa tay lên che miệng ng n bóp hai bên má nhớ c ngăn ch n m t c m xúc. Nhớ c nhìn khuôn mặt anh Hùng lúc này tôi không thể hình dung được đây là mặt Đ i Ủy đ i đ i tr ng c a m t đ n v thi n chi n c a QL/VNCH qua nhớ ng tr n đánh ác liệt, hào hùng tôi v a nghe, mà là m t ng i b ng x ng b ng th t đang đ i di n v i m t v n đ l ng tâm. Tôi nghĩ th m ch c anh ân h n đã không v đ a ti n ông bà c thân sinh vào ngày cu i đ i c a h . Tôi nhớ ng hai tay lên c m cúi đ u, ch đ i và l ng l san s c m xúc y c a anh Hùng. Tôi c m th y h i h n đã nói cho anh Hùng rằng tôi đã ph n b i l i th vì tình cha con, m u t , nên tôi v n im l ng, và tiếp t c im l ng. Tôi li c nhìn tay trái ch Thanh đang bóp lên đùi anh Hùng nhớ an i ch ng mình. Anh Hùng l y l i gi ng:

-Anh Th. Anh cũng là lính, ch c tôi... ch c tôi...

Ch Thanh li c m nh đùi anh Hùng nhớ là m t đ u hi u gì đó tôi không đoán đ c. Anh Hùng quay đ u nhìn sang v mình, và đ t tay lên n m l y bàn tay c a ch , Anh quay đ u l i v phía tôi và tiếp:

- Anh cũng là lính, nên tôi k cho anh chuy n này đ anh th y lý do quy t đ nh c a tôi. Xét riêng là chuy n thâm cung bí s , nhớ ng xét chung thì cũng liên h nhớ ng ng i lính nhớ anh v i tôi. Xin anh gi riêng cho mình anh. Tôi không hi u sao tôi l i k cho anh.

-Vâng! Tôi h a v i anh.

Ch Thanh đ ng d y đi v h ng toilet.

Tôi ng ngạc đăm chiêu nhìn anh Hùng, và anh k tiếp.

- B ng S n có m t v s già tr tr m t ngôi chùa. Vào kho ng năm 1964, v s này nhớ n

nuôi m t cô gái m i hai tu i khi cha m cô và hai ng i em ch t trong m t đ t pháo kích c a Vi t c ng. Tôi là Ph t t nên m i l n có l nh hành quân trong vùng tôi th ng ghé chùa l Ph t và c u nguy n cho b n thân cũng nh đ n v mình g p may m n trong các cu c hành quân.

T năm 1972 v sau, đ n v tôi th ng hành quân trong khu v c này, vì s gia tăng áp l c c a đ ch trong lãnh th quân khu II. Chùa có hai ni cô, m t ng i kho ng trên ba m i và ni cô Huy n Thanh (HT) kho ng hai m i. Hình nh theo s phân công c a s ông, ni cô HT lo vi c nhà b p, và cái v n nho nh tr ng rau bên ngoài. Ni cô l n h n lo vi c bên trong chùa. M i l n thăm chùa sau khi l Ph t tôi đ u giúp ni cô HT b a c i, hay xách n c t gi ng đ đ y vào v i, có khi ph giúp làm v n, t i rau v.v... vì th y m t ni cô tr , m nh mai ph trách công vi c c a đàn ông. Tôi có v quan tâm:

- Ni cô không th y n ng nh c công vi c c a đàn ông này ?

- Mô Ph t! th a ông, tôi xin s ông cho tôi làm nh ng chuy n này, và tôi cũng đã quen nh ng công vi c này r i.

M i l n đ n giúp ni cô, tôi đ u đ c ni cô cho ăn c m chay. Món ăn quanh qu n t ng, chao, rau lu c, đ u hũ, v.v...:

- M i ông dùng b a. Và đ tôi ng i ăn m t mình.

- H u h t nh ng l n tr i vùng này, tôi đ u ghé chùa l Ph t ho c g i anh em trong đ n v mình đ n giúp chùa. Sau vài l n h u chuy n v i s ông, tôi cho ngài bi t v trí và trách nhi m c a tôi v i đ n v mình. Ngài nói:

- Th y mong đ n v c a con đ ng r i làng này.

- B ch th y, con ch làm theo l nh trên. Tôi th a.

Nh ng l n hành quân c các đ a danh khác, hay nh ng l n n m quân y vi n không đ n thăm chùa đ c, tôi đ u g i th v chùa v n an s ông và h i thăm ni cô HT, l i l quan ng i m t ni cô m nh kh nh ph i trông nom công tác n ng nh c c a chùa. Tôi không bao gi nh n đ c th tr l i. Ch có m t l n duy nh t khi tôi b th ng n ng và n m quân y vi n khá lâu. M t ngày tr c khi xu t vi n, tôi nh n th t ni cô HT v i m t hàng ch gi n d : Chúc ông chóng bình ph c.

M t d p hành quân khác tôi tr l i chùa và sau khi l Ph t xong, s ông t sau đ n b c ra:

- Th y có đ i u mu n nói v i con, th y cám n con và đ n v c a con đã đ n giúp chùa và b o v an ninh cho làng. Ni cô HT nh th y bi u con k v t này.

S ông nâng hai tay c m vòng râu chu i h t, và tôi cúi đ u đ ngài cho vào c tôi và gi u sau vành c áo r n ri. Tôi ch p tay xá ngài. Ngài ch p tay nói ti p:

- V i râu chu i này, mong Tr i, Ph t đ trì cho con và đ n v con đ c tai qua n n kh i đ lo vi c cho dân.

Tôi ch p tay xá: Con và anh em trong đ n v đã t th y.

Ngài quay lui sau đ n. Tôi quay ra phía tr c và b c ra kh i đ n Ph t, h ng v v n rau, ni cô HT đang t i rau. Tôi làm ni cô gi t mình:

- Cám n ni cô đã nghĩ t i tôi và anh em trong đ n v . V a nói tay tôi v a kéo râu chu i h t ra kh i c áo.

- Mô Ph t! không dám, b n tăng ch m i đáp đ c m t ph n r t nh c a nh ng gì ông lính và đ n v ông đã giúp chùa.

Tôi hỏi ni cô vợ mày lá thối tôi gọi. Ni Cô cho biết:

-Mô Phét! tôi nhận thấy ông nhieu lờ mờ. Không dám, tôi đứng trong dĩn Phét.

Ni cô đứng ý để tôi giúp bà đứng cỡi bên cạnh trộm c khi ra vào.

Đầu thu năm 1974, tôi bắt đầu ng ng, hai vai và cổ bắt nhieu vết đấm AK trong một trận đánh khốc liệt ở Dakto. Đợi đến phó cấp tôi phải thay quần chổi huy đến đến, nhieu người cùng chúng ta đã thối ng. Tôi không hiểu xấu chuội y đã che chổi hay không, mà nhieu người đến chổi cọt lằn da hai bên cổ mà không đi vào nhieu người nguy hiểm. Bác sĩ cho là tôi may mắn quá.

Xuất viện, tôi về nhà cha mẹ nay đã đến vào Sài Gòn, và nghe phép một tuần.

Mùa Đông năm 1974, đến vợ tôi đến cở nh trộm lờ mờ B ng S ng trong một cuộc hành quân lờ mờ, phải hợp với các đến vợ cở h u cấp quân khu II. nh m giới i t a áp l c cấp a đến ch mà B ng S ng đã ch u g n hai tháng qua. Chúng tôi qu n th o v i đến ch g n ba tuần. Trận này cở ti u đoàn chúng tôi tham chiến. Đợi đến tôi bắt đầu ng khá nhieu nhieu ng th ng vong r t ít so v i xác c ng quân la liệt ở bãi chiến tr ng.

Tình hình đã ng đ u, tôi lên chùa v n an s ông và xem xét s h h i cấp a chùa. Bắt c vào c ng chùa đã thấy ngay khung c nh m t ph n cấp a bãi chiến tr ng, nhieu cây c i bom c t đ t, nghiêng ng , nhieu vết đấm loang l trên t ng. Nhìn qua v n rau thì không còn n a mà thay vào đó cái h bom. Tôi run r y lên khi nghĩ đến s an toàn cấp a ni cô HT. Tôi ch y ngay vào dĩn Phét g p s ông đang ở đó, ti p tôi v i v không vui nh m y l n tr c:

- Thấy mẹ ng g p l i con và thấy con đến c bình yên.

Tôi đáp l i ngài: Thấy thấy ni cô HT có sao không?

- May mắn con , chùa ch thi t h i v v t ch t n ng thoi. Khi h đ n đây, h b t hai ni cô đi dân công. Th y đã già và y u, th y xin v i h mãi đ n hai tu n sau h m i cho v .

Tôi ki u t s ông và quay ng i b c ra kh i đ i n Ph t, nhìn h bom mà ni cô HT th ng ra chần b n, tôi n a vui n a bu n. Nhìn qua gi ng th y ni cô đang xách n c, tôi h t h ch y nhanh đ n đó:

- Tôi m ng cho ni cô đ c bình an.

- Mô Ph t! ni cô tr i g n l n, không vui nh m i khi.

Ti u đoàn tôi đang có m t trong vùng nên tôi xin v ti u đoàn tr ng cho phép đ i đ i tôi lên chùa giúp.

Tháng Giêng năm 1975, đ n v tôi đ c g i vào hành quân l nh th quân khu III quanh Sài Gòn. Cũng nh m i l n, tr c khi lên đ ng tôi lên thăm chùa, và thăm ni cô HT. Tôi m ng là anh em trong đ n v đã giúp chùa s a ch a nh ng thi t h i khá nhi u. Ni cô HT m i tôi i dùng c m tr a v i s ông tr c khi ra v .

Sau khi phi tr ng Ph ng D c th t th vào đêm 10-3-1975, đ n v tôi i đ c đ a tr i quân khu II. Oan nghi t thay, l nh tái ph i trí và rút quân h n lo n vào Tháng Ba. Tôi đ n chùa đ ngh s ông di t n. Ngài đ ng ý và đ a hai ni cô lên xe theo chúng tôi. Đ i đ i tôi v đ n Vũng Tàu còn i h n m t n a. y là vào tu n l th hai c a Tháng T đen.

Tôi yêu c u anh em còn i c g ng n đ nh tinh th n vài hôm, ch tôi tìm ph ng ti n v Sài Gòn trình di n b ch huy. Sau khi tìm đ c ph ng ti n, tôi đ n tr i thăm s ông và ni cô. Tôi ch g p ni cô HT m t mình trong tr i. Nhìn tôi, ni cô nghiêm nét m t:

-Ông Hùng...

Ni cô ch g i đ c ch ng đó thì n c m t trào lẩn xu ng má. Hai môi n a mím n a m , mu n th t m t l i r ng cô cũng yêu tôi chẳng (?!).Tôi mu n đ n ôm ni cô vào lòng thì b áo nâu ni cô m c đã ngăn tôi l i. Ni cô c g ng hé môi trong ngh n ngào:

-...Ông Hùng, ông nh năm ngoái... khi tôi b b t đi làm dân công,... h hi p tôi... và hình nh tôi đang có thai.

Ngôn t ch a ra kh i môi b ng t kho ng t ng đo n v ti ng khóc n c n .

V a xong câu nói, hai tay ni cô ôm l y m t mình, n c lên thành ti ng, thân ng i khom l i nh s p ngã v phía tôi. C ng i tôi run lên, ch y đ n ôm c ng i ni cô vào lòng lúc nào không hay. Tôi mu n ki m ch ng thính giác c a mình:

- Em có thai ?

Huy n Thanh g t đ u trên vai tôi đang c vì n c m t c a nàng.

- Tôi si t m nh hai n m tay, c nín nh ng n c m t v n tuôn, c h ng tôi đ ng nghét. Tôi mu n nguy n r a chính mình, nh ng không th t nên l i r ng mình là th ng lính hèn nhất, vào sinh ra t bi t bao nhiêu l n, bao nhiêu chi n công, huy ch ng đ y trên trên ng c áo vào ngày Quân L c, v y mà không b o v đ c ng i mình yêu. Tôi yêu nàng t ngày m t tôi va ch m ánh m t nàng t bu i đ u g p g . Sao tôi không can đ m đ a nàng ra đi tr c ngày t i l i y. Hay là tình yêu t qu c đã đ n h t vào đ nh đ u ru i, mũi l i l e, vào nh ng l n đ i di n v i c ng quân, nên tình yêu cho em m t đi ngh l c (?!).Sao tôi không th a th ng v i s ông r ng tôi yêu nàng v i t t c trái tim c a th ng con trai m i l n. Tôi s gi i thích cho s ông r ng ngài đã đ a cô bé m i hai tu i b v không cha m vào chùa, thì tôi là ng i s ti p tay ngài đ a nàng đ n h t cu c đ i này. Tình yêu y mà! Sao tôi đã im l ng trong nhi u năm đ nay nàng ph i đau kh (?!)Tôi ph i làm gì bây gi đ ch ng t tôi yêu nàng mà trong nh ng lá th tr c, vì b áo nâu, chi c khăn che đ u màu nâu, và vì khung c nh thi n t tôi đã ph i gi u di m r t nhi u c m xúc c a tôi v i nàng (?!).Đ c Ph t r i b cung vàng di n ng c cũng ch đ tìm m t chân tri t lý m u

tìm h nh phúc cho chúng sinh kia mà. Bao nhiêu ý t ng nh y múa lung tung trong đ u sau l i thú th t c a Huy n Thanh.

Tôi c l y l i bình tĩnh đ đ nói nh vào tai nằng:

- Anh là m t th ng lính hèn trong tình yêu.

L i, pha l n ti ng khóc, Huy n Thanh m p máy đôi môi:

- Không! .. Không!... Không ph i l i anh. Anh không hèn!

Có ti ng chân ng i b c vào. Tôi quay ng i v i đôi m t ch a k p khô ch m ph i đôi m t hi n lành c a s ông.

- Th a th y con mu n g p th y.

- Con có đ u gì cho th y bi t.

- Huy n Thanh đang mang thai, th a th y. Hai tu n đi dân công Mùa Đông năm ngoái b chúng nó hi p. HT m i thú th t v i con. Con xin th y cho con đ c c i HT làm v .

-Mô Ph t! S ông ch p hai tay cúi đ u trông ch c lát nh dành th i gian suy nghĩ v m t quy t đ nh l n, r i ti p:

-Mô Ph t! tâm con đã nh v y thì con s đ c to i lòng.

Số ông tôi nhìn về phía hai người, tay phải số ông nắm lấy bàn tay trái tôi. Tay trái ngài nắm lấy bàn tay phải HT đưa lên ngang tầm mắt:

- Tình hình quốc gia đang rất nghiêm trọng, tôi chúc hai con hạnh phúc.

Đây là lúc cuối cùng của chúng tôi vào một ngày Tháng Tư năm 1975.

Anh Hùng tiếp lời:

- Thưa thầy, ngày mai đến với con số với Sài Gòn nhìn như một nhúm, xin thầy chúc con bình an trong đêm nay.

Về đến Sài Gòn, tôi đưa HT đến nơi nhà người cô chú xá hai quân, và đưa số ông và ni cô kia về viện Hóa Đạo. Tôi đưa đến với với bố chủ huy động như một hành quân mới. Ngày 1 tháng 5 năm 1975, tôi bắt và đưa vào trại tập trung cho đến năm 1985 mới được thả. HT đã theo gia đình người cô chú tôi lên tàu hai quân sang Phi Luật Tân, Guam, rồi Hoa Kỳ”.

Năm 1975, chú Huyền Thanh đến Hoa Kỳ vào tuổi hai mươi ba, mang theo một bào thai bắt được dĩ, cùng với tâm trạng hoang mang không biết người chồng mới cưới trong một lúc cuối cùng gì nên đi ra sao.

Năm 1992 chú đã đoàn tụ được với chú. Lúc này, Hùng đã 46 tuổi và chú đã 40 nên hai người quyết định không có con thêm. Ni cô HT ngày nay hành nghề dược sĩ. Con trai năm nay đã 34 tuổi, là bác sĩ y khoa. Hai vợ chồng trên đường về nơi nhà sau khi ghé thăm vợ chồng chú con trai mới có cháu trai đầu lòng.

- Tôi từng nghe từng anh bắt gặp từng người khi đi kia... Tôi vẫn hai anh Hùng vẫn giữ tiếp truyền lời.

Anh hùng hiêu ý:

- Nếu hỡi đó tôi biết được nó chắc chắn tôi không tha. Nhưng, bây giờ anh thấy đó, đâu phải một người, một cá nhân nào, mà cả một triều đại trong cái tổ chức gọi là đảng Cộng Sản Việt Nam đó. Vì ich nghĩa của họ, họ phát triển trên cùng một căn bản đó lý là vô đạo đức, vô gia đình, vô thần. Nếu có lỗi, phải lỗi nguyên cả cái tổ chức này. Anh lo ngại một người cũng không đem lại kết quả gì mà chỉ mang thêm tiếng ác vì hành vi của mình không mang đến kết quả tốt đẹp nào cả. Chắc chắn mà chúng ta đã đem xương máu ra bỏ vào, nhìn nhận giá trị của vai trò tôn giáo để hướng thiện con người, tránh mọi cái dơ dề hèn. Vậy mà vẫn còn bỏn thòu. Chắc chắn rằng sự phân biệt vai trò tôn giáo, nên người công nhân càng ngày càng tha hóa, một nhân tính. Vì thế, tôi không view Việt Nam là vậy.

Biết đâu anh (anh Hùng người một lát), biết đâu anh, hẳn là một trong những cái xác mà công binh phải chôn ngày đó. Biết đâu anh, viên đạn kết liễu đời hẳn là từ nòng súng của tôi. Nhìn lại cuộc chiến thật phi lý.

Hùng người một lát, tôi vẫn chờ ng tay lên cầm lấy nghe. Anh tiếp:

- Sau ngày cưới và cho đến ngày cưới cùng cả miền Nam, vẫn tôi chưa có dịp gặp cha mẹ tôi. Bà đã view Việt Nam vài lần trong thời gian ông bà cả tôi còn khỏe mạnh, và khi bệnh cũng như lúc lâm chung. Tôi yêu và tôi từ ngay hai ánh mắt mỗi biết gặp nhau. Tình yêu này để mãi mãi cho tôi vượt qua những nghèo khổ của các vấn đề tâm lý, tình cảm con người. Vẫn tôi hiểu thế, và trái tim bà, một ni cô hoàn toàn để để chuyên chở khi tình này và với cha mẹ tôi.

Như chỉ Dòng người Nguyễn Ánh có nói, tôi mình không hẳn thù họ trong chiến tranh. Hai bên có hai lý tưởng khác nhau. Tôi mình đi vào hàng tù binh của họ rồi nhận được kia mà, anh biết. Tôi không thù họ khi tôi bắt bắt làm tù binh. Vì trong chiến tranh, khi đã cầm súng chiến đấu là chấp nhận cả làm tù binh. Thua một trận, làm tù binh trận đó không có nghĩa là mình thua cả cuộc chiến. Theo tôi, chiến tranh Việt Nam chưa chấm dứt. Người Việt quốc gia chúng ta bây giờ, không còn Tên Cộng Sản Chính Trị, hay Cộng Tâm Lý Chiến trong cuộc chiến đấu mới, mà đảng Cộng Sản Việt Nam trong ba mươi năm qua đã làm chuyện đó cho chúng ta.

Tôi không muốn trở về trên mặt đất gọi là quê hương mà chúng còn chút hương nào cả, dĩ nhiên sẽ cảm quý mến cả nhà nước cộng sản Việt Nam: Dâng đất cho Tàu, nhượng đất mà tiên đã gây dựng qua suốt chiều dài dòng nước và giếng nước. Họ bán tiền, họ cướp, dẫm nát tàn phá Nghĩa Trang Quân Địch, nhượng lại kêu gọi xóa bỏ hận thù. Và còn biết bao nhiêu tội đoạn xã hội mà trong thời chiến cũng chưa thấy có. Biết bao nhiêu tội ác của những người nhân danh vô sản giành giật tài sản của dân, dẫm đạp vô tội cho một chế độ nghĩa không tưởng chỉ để đám cộng sản quyền và bọn họ vinh thân phì gia. Có áp bức sẽ có đấu tranh là quy luật mà họ đã ra rồi sẽ đánh lên chính đấu họ một ngày không xa, anh .

- Tôi đang ý với anh. Tôi ngừng đấu với họ thì tôi ngừng cả mình.

Sang đến Hoa Kỳ, Hùng học nghề để trở thành machinist. Anh làm nghề này từ năm 1994 cho đến năm 2006. Một tại nạn nhỏ ở công ty cách đây ba năm làm anh mất trái tim phải nên anh xin về hưu, họ nhận anh về con trai cũng đã đi làm nên nhu cầu tài chánh không còn nữa. Nay anh chỉ làm part time công việc văn phòng cho một nhà sĩ.

Chị Thanh này giờ vẫn đi lui đi tới nhìn máy bay lên xuống ngoài phi đạo. Anh Hùng chợt đến bên chị. Tôi đoán, anh nói với chị rằng: Anh hát nói chuyện với em rồi. Cả hai trẻ lại giờ ngó. Chị nhìn tôi cười như một cách chào cả chị. Tôi vẫn an:

-Chị chị lâu có mặt không?

-Đúng không anh, cũng gần đến giờ lên máy bay rồi. Khi nào có dịp đến Denver nhớ ghé thăm tôi này. Nhà bây giờ chỉ còn hai vợ chồng. Nếu anh đi đâu trong vùng đó đừng quên hotel, ghé thăm tôi nhé.

-Đúng, cảm ơn chị, nếu đến đó. Anh Hùng có cho địa chỉ. Tôi trẻ rồi.

Chuyến bay Denver được gọi lên máy bay. Khi zone cả hai vợ chồng anh Hùng được gọi, tôi kéo theo cái xách của tôi sắp hàng cùng anh chị và tiếp tục nói chuyện:

- Tôi đ ng y v i anh, h th i nát quá r i, h s s p đ , và tôi s Vi t Nam s là bi n máu gi a nh ng ng i anh em c ng s n v i nhau. H t o h n thù nhi u quá. Tôi đ ng góp ý ki n c a tôi.

- Ngày đó s không lâu đầu anh, r i anh em mình s v Vi t Nam ăn m ng. N u anh có ghi i chuy n này, email cho tôi m t b n tr c, nh anh h a v i tôi nhé. Anh Hùng nh c tôi.

Hùng v a đi theo đoàn hành khách v a nói chuy n, và tôi b c theo anh. Đ n đi m tôi không th đi theo, tôi tách ra m t bên đ ng ch :

- Chúc anh ch bình an. Tôi chào t m bi t anh ch Hùng.

Tôi đ ng nhìn h vào c a. Qua kh i c a hai ng i quay l i m m c i v y tay chào. Tôi v y l i, r i t t c m i ng i quay v m t h ng, ng r riêng tâm t , tình c m c a mình.

Tôi th ng i xu ng gh , kéo quy n sách ra ch thêm m t gi n a cho chuy n đi Philadelphia c a mình. Nhìn vào trang sách nh ng tâm t tôi v n xoay quanh chuy n c a anh ch Hùng, và câu nói c a anh: “Thua m t tr n đánh không có nghĩa là mình thua c cu c chi n”. Xe tăng Vi t C ng đ y s p c ng Dinh Đ c L p ch m i là k t qu c a m t tr n đánh. Tr n đánh cu i cùng là tr n đánh gi a đ ng c ng s n Vi t Nam ch ng l i 85 tri u đ ng bào và kh i ng i Vi t t n n kh p năm châu. V i s c m nh ti m tàng y, tôi đ ng ý v i anh Hùng r ng chúng ta s th ng vào m t ngày không xa.

Philadelphia, 26 tháng 4 năm 2009

HVT